

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 121 |

פרשת תצוה תשפ"ג

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת תרומה

כתיבת למאור (כז, כ). פירש"י ולא למנחות. בודאי צריך לכתת ולשבר את הלב לפני הקדוש ברוך הוא. אך למאור, בהארה ובהתחזקות ובשמחה, ולא למנחות שישאר חס ושלוש מונח בעצבות ובמרה שחורה. (הרה"ק רבי משה מקוברין זיע"א - אמרות משה)

כתיבת למאור (כז, כ). זאל זיין פריער גוט צו שטויסן כל התאוות ומדות רעות, וועט דיר השם יתברך דער נאך דער לייכטן. [לכתוש ולכתות היטב קודם כל התאות ומדות רעות ואח"כ יאיר לו השם יתברך]. (שם)

באוהל מועד מחוץ לפרוכת אשר על העדות וגוי' (כז, כא). היינו מהאנשים העומדים בחוץ פחותי הערך, גם כן יערוך אותו אהרן ובניו. כי להם גם כן אין שום מניעה, ואיש הישראלי אף שנתגשם בהתנהגותו עכ"ז אין לו שום מניעה.

(בית אהרן)

ועשית בגדי קודש (כח, ב). עה"פ (תהלים כב, יט) יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל, פירש הקדוש רבי שלמה קארלינר זצוק"ל, דהנה ידוע שמכל מצוה שאדם עושה נעשה לבוש לנשמתו, ולהיפך חס'ושלום אם הוא עושה עבירה עושה לו גם כן לבוש. אבל החילוק הוא, דמה שהוא עושה לו ממצוה הוא נקרא לבוש, כדברי רז"ל מפני מה נקרא לבוש, גוטרקיון לא בוש, שאין מגיע לו שום בושה מדבר הזה; ולהיפך מה שהוא עושה לו מהעבירה חס'ושלום נקרא בשם בגד דוקא, לשון בגידה. וידוע גם כן, דדרך רשעים אם הם רואים לפעמים איזה נדנד עבירה חס'ושלום מאיש צדיק, אומרים: אם איש צדיק עושה כן, מכל שכן המה שמותר להם לעשות מה שלבם חפץ ר"ל. ואם רואים מהצדיק שעושה מצות ומעשים טובים, הם דנים אותו גם כן לחוב, באמרם שאינו עושה זאת רק לשם גאווה, וכדומה. ועל פי זה אפשר לומר בכוננת הכתוב "יחלקו בגדי" להם" היינו אם הם רואים ממני חס'ושלום איזה נדנד עבירה המתואר בשם בגד כמדובר, אזי יתיך חולקים הדבר להם. "ועל לבושי", ובאם הם רואים ממני שאני עושה מצוה, שנעשה מזה לבוש לנשמתך, "יפילו גורל", המה מטילים גורל אם אני עושה זאת לשם מצות הבורא ברוך הוא, או לאיזה פניה חס'ושלום.

(ספר אמרי שפר)

קדושת הקדוש

אמרים מובהרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

בטחון

בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה (תהילים לו) - בטח בה' ועשה טוב, תעשה הכל לטובה, ותאמר על הכל גם זו לטובה. שכן ארץ, הוא שפלות. ורעה אמונה המרעה שלך תהא על אמונה, בכל מה שתבוא אליך תאמין בהקב"ה תמיד שהוא הטוב והמטיב לכל, בזה תעשה הכל לטובה.

(שמע שלמה)

עיתורי קדוש

הכל לטובה

מדברי רבינו למדנו, שיסוד הבטחון הוא לבטוח בה' שדרכו תמיד רק להיטיב עם בריותיו ומאתו לא יצאו הרעות, וכל דבר ודבר שקורה אצל האדם הכול הוא רק לטובתו, וגם כאשר הטובה לא נראית לעין צריך להאמין שזה לטובה.

וידוע הנאמר מהבעל שם טוב זי"ע שאם מאמין שמאתו לא תצא הרעות, אזי בזכות האמונה יתגלה הטובה שבדבר.

גרסאות נוספות

אימרה זו של רבינו מובאת בכמה גרסאות. ואם כי הלשונות דומים מאוד, אך בכל גרסא יש תוספת נופך המוסיפה להבנת הענין.

בספר ברכת אהרן מובא כך:

בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה, בטח בה' ועשה סיזאהל דיר זיין גוט, שיהיה שמח בחלקו, ורעה אמונה, שכל מעשיך יהיה באמונה, מען דארף זאך פאשען מיט אמונה, והתענג על ה', על ידי אהבה ויראה, אז יקוים בך ויתן לך משאלות לבך.

ובספר יסוד העבודה:

בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה גוי'. בטח בה' ועשה שיהיה לך טוב, שהוא שמח בחלקו. ורעה אמונה, רצה לומר שכל מעשיך לפני ה' תעורר בה אמונה. שכן ארץ, זהו הכנעה. והתענג על ה', על-ידי אהבה ויראה. אז יקוים ויתן לך משאלות לבך.

אמונה ובטחון

הביאור הפשוט בפסוק הוא: בטח בה' - תבטח בה'. ועשה טוב - עשה מעשים טובים. ואז - שכן ארץ - תשכון ארץ לאורך ימים, ורעה אמונה - תאכל ותתפרנס שכל האמנה שהאמנת בהקדוש ברוך הוא לסמוך עליו ולעשות טוב (ע"פ רש"י).

רבינו מבאר את הפסוק באופן אחר: בטח בה' - תתלה בטחונך בה' בכל דבר ודבר, ותדע שהכול הוא מאתו והוא טוב ומטיב. ועשה טוב - תעשה את כל הדברים הבאים עליך שהם לטובה ותאמר על הכול גם זו לטובה.

ואיך מגיעים לידי כך? על ידי שכן ארץ - רמז לשפלות (עי' סוטה דף ה'). "שנעשה שכן לעפר", ושפלות מביאה לאמונה, וזהו ורעה אמונה - שהמרעה שלך כלומר המאכל שלך, יהיה האמונה. וכאשר תאמין בה' תמיד שהוא רק טוב ומטיב, על ידי כך תוכל לומר על כל דבר הבא עליך "גם זו לטובה".

וכן מבואר הדבר בספר בית אברהם (עמוד ריח): "שכן ארץ וגוי' היינו ע"י שפלות בחי' שכן ארץ, ע"י ורעה אמונה, יתרבה ויתחזק האמונה בלבנו, כי אחז"ל (סוטה ד'): כל אדם שיש בו גסות הרוח כאלו עובד ע"ז, היינו שע"י גאות יש לו מחשבות רעות ממינות ר"ל, אבל אם משפיל עצמו אז רובא דרובא יצל מכל מחשבות רעות ותתחזק האמונה בלביו".

הצדיק הקדוש רבי שלמה מקרלין זי"ע מחכה ליהודים, להשפיע כמו בחיים חיותו

אמונה, יראת שמים, קשר לבורא עולם, שפע ברכה, ישועות ורוב טובה.

הנכם מוזמנים אליו בכל עת, כל השנה!

לתיאום ופרטים נוספים חייגו ל'מרכז לודמיר':

02-54-35-660

ארחות מאורגנות לקבוצות

שתייה חמה וכיבוד קל

מקוה טהרה מהודר

בית הכנסת לתורה ולתפילה

חדרי אירוח נוחים ומאובזרים

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

ויעקב לייב לא יכרע ולא ישתחוה

האיום.
"מקבל אני עליי לשכוח זאת", קיבל יעקב לייב את מצות הנחש.
המשיך הנחש ושאלו למקום מגוריו ולשמות הוריו, וגם אותם ציווה ליעקב לייב לשכוח.
"לאיזה עם הינך משתייך?", הוסיף הנחש לברר, ויעקב לייב ענה: "יהודי אני בן אברהם יצחק ויעקב".
"עליך לשכוח גם זאת!", פקד הנחש, ויעקב לייב מייבא.
"למי הינך עובד?" הרעים הנחש ושאל.
"לאלוקי אבותי", בורא כל העולמים אדון הבריות שאין עוד מלבדו", ענה יעקב לייב בתוקף.
"השכח זאת מעצמך!" פקד הנחש. אולם לזאת לא אבה יעקב לייב להסכים בשום אופן, בערת נשמתו היהודית הלכה והתלקחה בו מרגע לרגע, והוא שאג: "לא!!! שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד --- לא אשכח זאת לעד!"
יעקב לייב החליט בליבו בנחישות כי יהיה מה שיהיה, הוא ישאג כך בכל כוחותיו ששמע ישראל יהיה מה.
צחק הנחש לעומתו והתרה בו: "זהו לך אדם! כי כעת אתה נתון ברשותינו ובידינו לעשות עמך כרצוננו. מהר לכפור באלוקיך!"
ויעקב לייב אינו מרפה, וממשיך לקרוא בהתלהבות ששמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד.
והנה החלו לבוא לקראתו רבבות רבבות חיות טמאות, וכולן רצות לקראתו וחפצות לקרוע לגזרים. והוא עומד וזועק בכל כוחו שמע ישראל, והחיות נעלמות מפניו ומתבטלות כעפר. ושוב החלו לבוא גדודים גדודים של חיות טמאות, שונות ומשונות, יחד עם הזמני נחשים ועקרבים, הולכים ומתרבים, הולכים ומתקרבים ליעקב לייב, אך בשעה שהוא אומר את הפסוק - נמוגים כולם לגמרי.
אחר כך באה עדת חזירי יער טמאים ומפיהם יוצאת אש, וגם המה נמחקו ונתבטלו מכח הבל פיו של יעקב לייב.
וכך המשיך הנסיון זמן רב, עד אשר צלח אותו יעקב לייב, וביטל גם את ההר הגדול והנחש, והוא מצא את עצמו ניצב לבדו באמצע מדבר שממה. החל יעקב לייב לצעוד ברגליו לחזור לביתו, וכך צעד ימים ארוכים, שבועות וחודשים, משך שלוש שנים - עד שהגיע לביתו, שם מיהר לכומר הרשע רולאן, ושאלו: "מדוע לקחתני למקום זה רחוק, מקום חושך וצלמוות?"
ענהו הכומר המשוקץ: "לפי שראיתי שהנך מכשף הרבה יותר גדול ממני! כי כך ראיתי מדי בוקר איך בשבעה שהינך נוטל את ידיך בשרית, מיד נופלים מאצבעותיך קליפות וחיצונים לאפלים ולרבבות, כשהם הרוגים. וכך בעת שהיית מלביש את החיצית, ראיתי כן איך שבה בשעה הינך קוטל גדודים של חיצונים לאין מספר. לכן הבנתי שצריך לקחת אותך עד למקום אשר שם מקור הכישוף...".
עתה היה יעקב לייב מלא חיוק, אחר ששמע כמה מעלת הנטילת ידיים ולבישת החיצית, ואחר כל הנסיון הגדול אשר חווה במלחמתו עם כוחות הטומאה. יעקב לייב פנה אל הרה"ק ר' פינחס מקוריץ וגולל בפניו את כל המעשה. שמע הצדיק את המעשה הנורא, ושמח נפחה גדולה ונישק את יעקב לייב על מצחו.

(מקורות: זכות אבות, סיפורים נפלאים אות ד'. מקובל במסורת החסידיים מדור דור, כי עובדי פלאית זו, היה הרה"ק ר' פינחס מקוריץ דיע"א מספר על שולחנו בכל שנה בחג הפורים הקדוש)

עייף ויגע עומד היה יעקב לייב המוזג בעמדתו שמאחורי דלפק עץ האלון העתיק, בצורת עמידתו הקבועה, זה ימים ושינים. ידו האחת נתמכת בשולחן הגס והשנייה נחה על פקק בקבוק היין-שרף שלא מש מידי של יעקב לייב, כשהוא נמוג שוב ושוב, מפכפך אלי כוסותיהם של הערלים המבושמים ומפולבלי העיניים. מגפיו הבלויות נעולות לרגליו, משוות למותניו העמלות תחושה יצוקה והרגשת איתנות לקראת הקרב המתיש עם השיכור הבא.
תשוש הוא יעקב לייב מלקוחותיו המחוספסים, אולם יותר מכל, טרוד הוא וכבד ליבו בשל 'רולאן', הכומר המשוקץ של העיירה, אורח יומי קבוע בבית המזיגה.
רולאן, מלבד כהונתו בתפקיד ה'כומר', ידוע גם כמכשף גדול ומסוכן. על פניו הטמאות עוטה רולאן תמיד ארשת אימים מצמיתה, ולעיתים קרובות אף נושא את ידיו ומטיל על סובביו כישוף כזה או אחר, הגורם להם סבל ופחד גדול כאחד.
גויים ויהודים כאחד סבלו מרולאן, אך למוטר לציין כי אל האחרונים הופנו רוב ככל הצקותיו של רולאן. כמובן שמקומו של יעקב לייב המוזג לא נפקד ולא קופח, ויוכיח על כך מבטו המפוחד כל אימת שרולאן היה מציג את נעליו במפתח בית המרוח.
יום אחד חשב לתמו יעקב לייב מחשבה זרה ומרחיקה לכת, כזאת אשר יכולה להגיע למוחו של יהודי רק אחרי מנות סבל כה אימוות וקשות מנשוא. יעקב לייב החליט בליבו, כי מוטב שגם הוא ילמד את חכמת הכישוף, יקנה את ה'מקצוע' מאת רולאן בכבודו ובעצמו, ולאחר שיהיה בקי בו כהלכתו, יבוא ל'קרב' כישוף מול הכומר הרשע וינצחו.
והנה משאך הופיע רולאן בבית המרוח והתיישב על כסאו, אף אליו יעקב לייב ושאל: "רולאן נכבדי! יש לי הצעה עוברך. הבה נשמע האם תסכים לכך: האם תואיל למדני את חכמת הכישוף שאתה מומחה בה, ותמורת זאת אניח לך לגלגל כאן י"ש חינם אין כסף בלי גבול ושיעור?"
רולאן התלהב מאוד לשמע ההצעה המפתה, והסכים לאלתה. "מסכים אני!", אמר, "אך ראשית ברצוני לממש את הבטחתך ולשתות כאן י"ש חינם אין כסף במשך שלוש שנים..."
יעקב לייב הסכים, והעיסקה יצאה לדרך.

תמו להן שלוש השנים. באותו בוקר ניגש יעקב לייב אל רולאן ואמר: "הגיע הזמן, כעת למדני את חכמת הכישוף".
עניו המטאווה של רולאן התרצנו, והוא פקד על יעקב לייב לתפוס בחגורתו. יעקב לייב עשה כאשר נצטווה ומיד היו השניים פורחים ונעלמים מבית המרוח ומפליגים למרחקים. נסעו והלכו למשך כרבע שעה, עד שהגיעו למקום שממה שבמרכזו הר גבוה ושומם. רולאן הותיר את יעקב לייב בראש ההר והסתלק מן המקום.
הביט יעקב לייב סביבו, ולפתע הבחין בנחש ענק כמותו טרם ראה בחייו, כרוך על ההר הענק כולו. הבין הוא מיד כי האדמה אשר הוא עומד עליה איננה אדמת קודש, וכי רולאן הוליך אותו עד להרי החושך, עולם שכולו טומאה וכוחות כישוף.
ואז החל הנחש לדבר אל יעקב לייב:
"אמור לי איש, מי הינך?"
שיניו של יעקב לייב החלו לנקוש בפחד גדול, והוא השיב לשאלה.
"עליך לשכוח את שמך, אם ברצונך ללמוד מאיתנו את חכמת הכישוף", פקד הנחש

<h3>ילדי רבנו שלמה</h3> <p>חידת השבוע</p> <p>חידה: היכן למדנו בפרשתנו שצריך לעבד את ה' בהתחזקות ובשמחה? הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.</p> <p>כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-301122. להכנס לשלוחות הילדים - שלוחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נבונה תגורל זכות רכישת ספרים. את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת כי תשא הזוכה בהגרלה לפרשת משפטים: משפחת שוורץ, אשדוד</p> <p>אוצרות ומשגים</p> <p>פטרית רבו רבי אהרן הגדול מקארלין. בצר לו החליט רבי שלמה לקום ולנסע אל רבי יחיאל מיכל, המגיד מלאטשוב. יחד עם קבוצת חסידים שָׁכַר עגלה מסככת, מקרה בגג רחב מפני הגשם וקרני השמש. פניהם מועדות לזלאטשוב העירה, שם ישוה בצל הרבי הקדוש רבי יחיאל מיכל. והנה ברוב ענוה והצטנעות מעיני הבריות, התישב לו רבי שלמה בקצה האחורי של העגלה. המשך בעז"ה בשבוע הבא.</p>	<h3>החיים בלודמיר</h3> <p>החיים בלודמיר ענבר ובהווה</p> <p>שבת 'ורוממתנו'</p> <p>שבת מרוממת ונפלאה התקיימה בעיר הקודש לודמיר בשבת תרומה שעברה, 'שבת רוממתנו', בהשתתפות קהל עדת חסידי זוויעהל בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א. השבת ההיסטורית נפתחה במעמד קביעת המזוזות המרגש, שהתקיים ממש סמוך ונראה לכניסת השבת, כאשר אדמו"ר שליט"א הופיע ובא בבגדי השבת וקבע את המזוזות באגפים השונים, לאחר מכן שתו 'לחיים', ומיד פנו כל הקהל לתפילת מנחה וקבלת שבת.</p> <p>החמה נטתה לשקוע בשמי לודמיר, ואירת קודש בלתי ניתנת לתיאור פשטה בעיר כולה. קולות התפילה הבוררת הדהדו למרחקים, והקהל כולו חש אירא דמעין עולם הבא.</p> <p>האדמו"ר מוועיהל שליט"א ביניו חקי בעי"ש</p>
--	---